

Utrecht, 2 juli 1957
xxxxxxx

RAPPORT voor hoofdredactie

Zeer geachte Heer Lückner,
Hierbij geef ik U een verslag van de bespreking der voorzitters van de KAB-bonden, over de samenwerking met het NVV.

De algemene conclusies waren: een samenwerking op nieuwe basis is gewenst; liefs zullen de kontakten der drie vakcentrales zo weinig mogelijk aan reglementen moeten worden gebonden; althans zeker voor de onderscheidene vakbonden wil men zoveel mogelijk vrijheid om naar omstandigheden te kunnen handelen in het gezamenlijk overleg tussen de unie-partners; de plaatselijke vak-unies kunnen beter niet herrijzen.

De Wit (HKW) deelde mee, de indruk te hebben, dat zijn christelijke zuster-organisatie (van het CNV) niet erg gelukkig is met een eventueel herstel van de samenwerking. Scheffers (Metaal) deelde dit inzicht , en wees er bovendien op, dat een poging van de kath. metaalarbeiders om in unie-verband met hun christelijke collega's samen te werken (dus in een confessionele unie) slechts een pover resultaat heeft opgeleverd.

Op beide opmerkingen heeft dhr Middelhuis gantwoord, dat ook aan de top de ervaring is opgedaan, dat een samenwerking alleen met het CNV niet aan te bevelen is. („Het CNV lijdt bepaald niet aan een overmaat van bescheidenheid".) Al deze opmerkingen wezen op een zekere vrees, dat het CNV een herstel van de samenwerking tussen de grote drie zou kunnen dwarsbomen. Als het er evenwel op aankomt, werkt de KAB liever samen met het NVV, dan met het CNV.

Palmen (mijnwerkers) verklaarde zich ~~ni~~ (als enige) uitdrukkelijk tegen een herstelde samenwerking. De mijnwerkers willen er hun goede verhouding met de mijnbeambten niet voor prijsgeven, of zelfs maar in de waagschaal stellen.

Op het laatste antwoordde dhr Middelhuis, dat hij van de mijnwerkers een herziening van hun standpunt verwachtte, zodra binnen de KAB op democratische wijze (in de Verbondsraad) het besluit zou zijn gevallen om de samenwerking te herstellen. De mijnwerkers zouden dan bereid moeten zijn om in hun bedrijfstak de consequenties te trekken uit dit besluit, dat (met hun stem tegen) zou zijn genomen. Op een interruptie van Palmen : "en als de mijnwerkers dit nou niet

Rapport. (II)

doen?" - antwoordde de voorzitter: „De consequentie, die de KAB én de mijnwerkers dan onder ogen zouden moeten zien, zou kunnen zijn, dat er een vakbond uit de KAB treedt". De voorzitter voegde hieraan de mededeling toe, dat de KAB dan een nieuwe vakbond van mijnwerkers volgens haar statuten kan, mag en zelfs moet oprichten. (Over de bezwaren van de mijnwerkers tegen een herstel van de samenwerking is bij het Verbond een brief van de mijnwerkers-voorzitter Dohmen binnengekomen, die de voorzitter - zoals hij op de vergadering zeé - nog niet aandachtig had kunnen lezen.) Op de avond van de vergadering (1 juli) zou dhr M. nog een bespreking voeren met zijn collega Ruppert van het CNV. Omtrent de inhoud van dit gesprek is mij op dit ogenblik nog niets bekend.

Groeten van

Sprenger